

Szabó Irma (1923-2022)

Mély megrendüléssel tudatjuk munkatársainkkal, egykori tanítványaival, mindazokkal, akik tisztelték és szerették, hogy kollégánk, Szabó Irma, a Radnóti tantestületének megbecsült tagja elhunyt. Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjon békében.

Szabó Irma, „Irma néni” élete a pécsi Radnóti Közgazdasági Technikumhoz kötődik. 1937 szeptemberétől iskolánk diákja volt, 1941-ben érettségizett az akkori nevén Pécsi Városi Női Felsőkereskedelmi Iskolában. Ezt követően a budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen szerzett gazdasági szaktanári oklevelet. Képesítése a könyvvitel, közgazdasági ismeretek, levelezés, gyorsírás és gépírás tanítására szolgált, ami kiegészült 1955-től a statisztika tantárggyal. Ekkor sikerrel tett felsőfokú vizsgát, amely a tantárgy oktatására jogosította fel őt. Diplomaszerezése után 1947-től az intézményünk rendes tanára lett. A szaktanári munkája mellett osztályfőnöki, 1969-től igazgató helyettesi, majd felnőtt tagozatvezetői megbízást kapott, amit 1998-ig végzett. A hosszú szolgálat alatt öt igazgató mellett dolgozott. Még részt vett az iskola Temesvár utcából az Uránvárosban kijelölt tizedik székhelyre költöztetésében. 2001-ben vonult végleg nyugdíjba, de haláláig követte szeretett iskolájának életét.

A hosszú pedagógusi, szaktanári pályája alatt kiváló munkáját számos kitüntetéssel jutalmazták, köztük az iskola fennállásának 75. évfordulóján alapított Radnóti-Emlékéremmel, amely számára rendkívüli jelentőséggel bírt. Ezt a kitüntetést a Radnóti közössége adományozta, ahol munkaviszonyban 64 évet töltött el. Szaktanárként kiemelkedő szaktudás, állandó vitakészség, az új módszerek vállalása és több esetben a kísérletezése jellemezte. Kiemelkedően jó volt az osztályfőnöki, nevelői munkája is. Ahogy vezetői feljegyezték és tanítványai is emlékeznek rá, senki sem törődött annyit és olyan behatóan a növendékeivel, mint ő. Ismerte problémáikat és mintaszerű közösséget tudott formálni belőlük. Munkája során nyugodtság, megfontoltság és segítőkészség jellemezte. Jó szemmel vette észre diákjaiban szunnyadó tehetséget és többször készítette fel őket országos versenyre, ahol az elsők között végeztek.

Az iskola 100. centenáriumi ünnepségén így emlékezett: „hálás vagyok, mert az iskola tantestülete olyan emberi egységet tanúsított, amely révén személyem számára is megteremtődött, hogy eredményesen tudtam működni.”

Búcsúzik kollégájától
a Baranya Megyei SzC Radnóti Miklós Közgazdasági Technikumának
oktatói közössége és tanulói